

● ÚVODNÍK

Vánoce a naše víra

Vánoce tradičně patří po Velikonočích k hlavním křesťanským svátkům. Mluví se o nich jako o svátcích klidu a míru (to je spíše přání než realita). Vánoce mají svou nezaměnitelnou atmosféru a v naší zemi je běžné, že mnoho filmů, programů a reportáží má v těchto dnech křesťanskou tematiku. Je to zvláštní období v roce, kdy se otevřeně mluví o narození Krista – Spasitele. A náhle to nikomu nevádí. Tak nějak to k tomuto svátku patří. (Naše země má dokonce stále tu milost, že symboly Vánoc se objeví i na veřejných místech. V jiných zemích už je to zakázáno.)

Ale zároveň jsou věci, o kterých, jako křesťané, přesně nevíme co si myslet. Tak nějak jsme je převzali ze svých rodin (velmi často nekřesťanských) a nevíme jak s nimi naložit. Co vánoční stromek? Co kupování dárků? Ten shon a stres? Co nadměrné množství jídla? Co skoro nonstop sledování televize? Co další věci? Ano, můžeme udělat rozhodnutí, že dárky budou malé, s jídlem to nebudeme přehánět a v televizi si budeme pečlivě vybírat, na co se podíváme. (Asi jste to také někdy zkoušeli. Fungovalo vám to?) A co různé vánoční zvyky a obyčeje? Třeba lití oliva do vody nebo rozkrájování jablka? Jako Boží děti chápeme, že Vánoce jsou směsí křesťanských a pohanských zvyků a my se musíme mít tak trochu „na pozoru“.

A to je správně. Máme být bdělí. Bůh nám to říká ve svém slovu. Zároveň ale osobně vnímám, že je tu vždy najednou čas jakési zvláštní Boží milosti. Něco je jinak. V této roční době jsou mnozí lidé náhle ochotni poslouchat. Zastavit se. Tak nějak to k Vánocům patří... A my toho můžeme využít. Můžeme zvěstovat Krista. Můžeme se modlit za nemocné. Můžeme s lidmi mluvit o tom, že je Bůh má rád, že je na jejich straně. Můžeme navštívit dávno přátele, nebo je pozvat k sobě. A vím, že mnozí to tak dělají. Vím o jednom městě v naší zemi, kde místní křesťané na náměstí mají každoročně živý Betlém. V tom městě se to stalo zvykem a mno-

zí lidé během svátku přicházejí podívat se na toto představení a během něj – slyší dobrou zprávu. Někteří poprvé a někteří po několikáté. Boží slovo zní, evangelium je zvěstováno a Boží lid „vykupuje čas“, přesně, jak to máme dělat.

Osobně nevím přesně, jak se „úplně správně“ chovat o Vánocích. Nezapývám se příliš tím, zda se Ježíš Kristus narodil 24. prosince, nebo někdy jindy. Ani jestli je vánoční stromček pohanský zvyk, a nebo křesťanský. (V Bibli se dost mluví o stromech, třeba o stromech spravedlnosti, ale vánočních stromcích zase tolik ne.) Dárky nechápu jako oslavu materialismu, ale prostě jako to, že mohu někomu z blízkých udělat radost. Stejně jako náš Bůh je „dobrý Otec, který dává dobré dary svým dětem“, tak já mohu dělat něco podobného. Jen v menším.

Co ale vím je to, že nejsem příliš dobrý v tom, abych otevřeně a snadno mluvil s lidmi o Kristu. Nejde mi to tak, jak bych chtěl, a nebo tak, jako to jde jiným. Ale o Vánocích mi to jde trochu lépe. A já toho hodlám tento rok plně využít. Můžeš to udělat stejně.

Písmo praví: „Kdo v něho věří, nebude zahanben.“ Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť „každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen“. Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval? A jak mohou zvěstovat, nejsou-li poslání? Je přece psáno: „Jak vítaný je příchod těch, kteří zvěstují dobré věci!“ Řím 10, 11-15

Petr Kácha

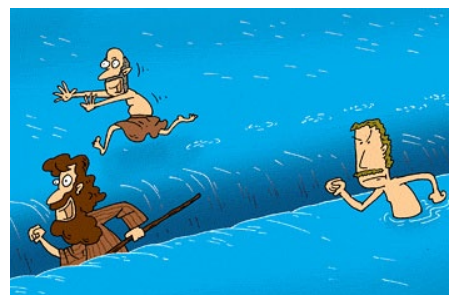
● SLOUPEK

V Evropě vznikají stovky nových sborů! Hlavně ve Velké Británii, Francii a Německu, ale i na severu v Norsku. Vlastně všude kolem nás! Tyhle dobré zprávy, z kterých se raduji, jsem se nedozvěděla z denního tisku. V něm se spíše dočtu o událostech, které mě děsí. Ovšem ve válce už jsme beztak stejně každý. Čemu dám přednost: nenávisti, nebo lásce? Urazím se, nebo odpustím? Odmítnu napomenutí, nebo se pokorím? Ježíš řekl, že když uslyšíme o válkách, abychom se neděsili! Ví také, že je těžké se domluvit, a proto slibuje, že když se dva na něčem shodnou v modlitbě, dá jim to. Chci být tedy věrná ve svém osobním „mále“ a působit pokoj. Nemusím se bát, spolu se pak můžeme shodnout v modlitbě za „velké“ věci.

Nanda

www.kspraha.cz

Ezechiáš viděl, že tenhle závod s Mojžíšem a Petrem je opravdu nefér.

*Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc - www.reverendfun.com*

PŘEČTĚTE SI

Hostivař pár dní poté	3
Kroužky na Palmovce konečně začaly	4
Jirka Dohnal na Palmovce	5
Dobré vyznání	7
Káva ze Slovinska	8

Plán akcí

Jak jsem vás informoval již ve zprávě z výjezdu vedení sboru, věnovali jsme se i plánu akcí na příští rok.

Předně jsme rozhodli pokračovat v měsíčních modlitebních tématech a prosíme všechny členy sboru, aby se k těmto modlitbám připojili. Je mnoho věcí, za které je dobré se modlit, ale naše kapacity jsou omezené a také máme každý individuální vedení od našeho Pána. Modlit se za tři společná témata ale myslím můžeme všichni, a proto se na tyto modlitby chceme zaměřit. Pokud máte nějaký podnět k tomu, za co se modlit, kontaktujte mne prosím emailem.

Sborové Základy začnou 8. 1. 2015

Budeme pokračovat i ve Chválici stráží a uděláme ji na počátku příštího roku 30. 1. – 1. 2. 2015. Hudebníci, kteří mají zájem se zapojit, necht' prosím kontaktují Mirka Hoblíka. Jednotlivci se mohou účastnit bez přihlášení v hlavním sále ve sboru. Informace o zapojených kapelách a případných seminářích budou na webu sboru a v SD.

V dubnu se nám podařilo obsadit týdenní modlitební stráž 24/7. Uděláme ji opět týden před Velikonocemi – 27. 3. – 3. 4. 2015. Pokud by byla obsazena před jejím začátkem, přidáme další dny.

Již dříve jsme z důvodu velké koncentrace akcí na podzim rozhodli přemístit preevangelizační akce Dny dobrých zpráv na jaro. Bude se konat v termínu 13. – 18. 4. 2015. V současné době dokončujeme program. Prosím, počítejte s tímto termínem pro sebe i pro pozvání svých známých. Akce bude pravděpodobně na novém místě – v divadle Mana ve Vršovcích.

Sborový půst budeme mít příští rok v předvelikonočním týdnu společně s modlitební stráží. V roce 2016 budeme mít půst dvacet jedna dnů od prvního celého týdne v lednu.

V létě roku 2015 plánujeme mít opět společná venkovní shromáždění. Je možnost je mít opět v restauraci Pražan, ale hledáme i jiná vhodná místa. Pokud o nějakém víte, zašlete prosím návrh do kanceláře sboru.

Plán na rok 2015/2016 uděláme na jarním výjezdu vedení sboru.

Prosím, abyste s těmito termíny a akcemi počítali. Je určitě mnoho dobrých akcí a je třeba volit, do čeho se jako jednotlivci zapojíme. Výše zmíněné akce jsou zásadní sborové aktivity a prosím o vaše modlitby za ně i o osobní zapojení. Předem děkuji.

Za staršovstvo KS Praha Lubomír Ondráček

BŮH EXISTUJE

kampaň plakátů v Praze v metru a v krajských městech na tramvajích

Píšu Vám v souvislosti s připravovanou kampaní, kterou chceme oslovit českou veřejnost a sdělit jí, že BŮH EXISTUJE.

Kampaň nemá za cíl evangelizovat veřejnost, ale poskytnout jí informaci o Boží existenci a o tom, že Bůh je dobrý. Jsme přesvědčení, že na škále 0–10, kde 10 je obrácení se k Bohu, je česká veřejnost někde mezi

body 0–3. Proto bychom chtěli našim nevěřícím občanům poskytnout informaci o tom,

že BŮH EXISTUJE a je dobrý.

Našli jsme pět křesťanů se zajímavými příběhy o tom, jak je Bůh vysvobodil z problémů a oni se rozhodli pomáhat ostatním. Chceme lidem sdělit nejenom to, že BŮH EXISTUJE, ale i to, že je dobrý, zachraňuje, dává naději, dotýká se lidí a proměňuje životy k lepšímu.

Máme nyní finance na rozmístění cca

40 plakátů 50 x 50 cm do pražského metra a cca 20 samolepek 220 x 60 cm na tramvaje v Brně, Ostravě, Olomouci a Plzni, případně v Praze.

Plakáty překvapivě nejsou moc drahé. Plakát do metra vyjde na měsíc na cca 700 Kč a samolepka na tramvaj na cca 3 000 Kč včetně tisku.

Součástí kampaně jsou natočená videa s osobními svědectvími lidí na plakátech,

Modlitební témata ✱

Modlitební témata na prosinec

- **Děkovat Bohu za vše, čím našemu sboru v roce 2014 požehnal** (např. Místa uzdravení, Statečný muž, společný půst, chválicí a modlitební stráže, misijní výjezdy, letní mládežnické akce, Stromovka, Alfa, reg. Hostivař)
- **Modlit se za lidi, kteří absolvují Alfu** (na mládežnický kurz chodí před koncem kurzu cca 4 hosté, na dospělý kurz cca 15), aby se rozhodli přejít na Základy a případně po Základech i vstoupit do sboru. Základy začínají 8. 1. 2015
- **Modlit se, abychom byli, jako sbor, v roce 2015 pod tím správným Božím tlakem** viz slovo Dana Gawlíka: „Vnímám jsem slovo pro každého, kdo je pod tlakem a má pocit, že už víc neunes. Neboj se! Ten tlak je tak akorát, abys byl srozumitelnou zprávou pro okolí. Když tiskařský válec tlačí na formu moc, obraz se slije. A když tlačí moc málo, tak se obraz nedotiskne. V obou případech je obraz (noviny, knihy apod.) nečitelný. Hospodin nedopustí víc, než uneseš.“ 1. Kor 10,13

Vyhodnocení témat za listopad

Témata byla dosti obecná a těžko se tentokrát bezprostředně vyhodnocují, ale region Hostivař oficiálně vznikl, připravuje se povolání dalšího staršího a region se na konci listopadu sejde ke speciálnímu shromáždění s vedoucími dalších církví i zástupci města. IS nepostupuje tak výrazně, někde i ztrácí, ale strádání obyvatel, zvláště křesťanů, na obsazeném území trvá.

kteřá budou umístěna na webové stránce.

Na webových stránkách bude kromě videa se svědectvími i evangelium a možnost kontaktovat křesťanské sbory v místě bydliště.

Kampaň plánujeme na leden roku 2015.

Potřebujeme modlitební pomoc, potřebujeme také finanční podporu proto, aby plakátů bylo co nejvíce. Pokud Vás projekt oslovil, prosím kontaktujte mě e-mailem.

Modlete se za to, aby se Bůh lidí dotýkal, aby začali Boha hledat, aby se obraceli k Bohu a vyhledali místní společenství křesťanů, případně váš sbor.

Celý projekt zajišťuje Křesťanská misijní společnost.

Dary je možné poslat na účet KMS č.: 400511563/0300, var. symbol 682770. Potvrzení o daru je možné získat na e-mailu ucetni@kmspraha.cz

Kampaň začíná v lednu 2015, dary je možné posílat do 10. 12. 2014.

Adresa www.VicNezNabozenstvi.cz

díky

Martin Benc, KS Praha Střed
martin.benc@sendme.cz

Hostivař pár týdnů poté...

Slavnost vyhlášení nového regionu Hostivař na sborových bohoslužbách 2. listopadu 2014 byla bezesporu mezníkem v životě tohoto společenství. Život však jde dál a jistě bude zajímavé podívat se, jak práce na Hostivaři pokračuje.

Na konci listopadu je první bohoslužba po vzniku regionu. Přišli mezi nás představitelé místních církví a sborů, s nimiž udržujeme poměrně blízké vztahy a společně se modlíme za „naše“ končiny. Vše proběhlo v poněkud slavnostnější atmosféře.

Žehnání novému regionu Hostivař na celosborovém shromáždění.

Také v nejbližší době po vyhlášení se scházíme na dvou bohoslužbách měsíčně s tím, že první neděli je celosborová a třetí společná s mateřským regionem Střed. Tu druhou se snažíme směřovat ven. Teď v listopadu jsme si zopakovali „Hledání pokladů“, kdy se po společných modlitbách a přijetí vodítek do takzvané mapy hledání rozdělíme do skupinek po třech až čtyřech a jdeme do terénu hledat. Těmi poklady jsou lidé, k nimž směřují přijatá vodítka a kterým lze po oslovení nabídnout přátelství, modlitbu a ukázat jim, že Bůh je dobrý. Není to tedy prvoplánově evangelizace, spíš jakési předání navštívenky od milujícího Tatínka. Pokud se první kontakt rozvíjí dál, je samozřejmě možné navázat dobrou zprávou o Ježíši a rozhovorem, který směřuje oslovené do osobního vztahu s Pánem. Pokud byste se chtěli dovědět více, nebo vidět, jak probíhá praktické naplnění, můžete se podívat na video s Jonášem Neustupným z Berlína, který nás spolu se svým tatínkem Pavlem do „hledání“ letos na jaře uvedl. Práci, směřovanou ven, věnujeme dost času a úsilí v osobních životech a na skupinkách. Je proto dost výjimečné, že by na bohoslužby Hostivaře nepřišel žádný host „zvenčí“. Po bohoslužbě navazujeme rozhovory a případně nabízíme modlitby těm, kdo nás navštíví. Někteří hosté už se podívali na domácí skupinky nebo na modlitební skupinku za Hostivař, která bývá první pondělí v měsíci. Zpravidla jsou mile překvapeni přátelským prostředím, nevtravým zájmem, nadpřirozeným jednáním v podobě prorockých slov nebo obrazů a vyslyšenými modlitbami za uzdravení tělesná i vztahová. Někteří chodí jen proto, že je jim mezi námi dobře. Vnímáme, že každý má svoje tempo a čas.

Na prosinec nacvičujeme vánoční divadelko, na které zveme hosty, kolegy z práce a spolužáky. Moc se těšíme... Jelikož se jedná o představení pro veřejnost, odeslali jsme pozvání také do Hlasatele Prahy 15. Poslední předvánoční neděli budeme hrát na regionu Střed a v Úvalech.

Z věcí, které nejsou moc vidět navenek, bychom chtěli navázat bližší kontakt s naším „motivátorem“, kterého při cestě do Norska začátkem listopadu našli Vašek Kordula, Terka a Jakub Hejnicovi. Byl to výjezd, který volně navazoval na proběhlý Kurs o zakládání sborů, pořádaný Českou evangelikální aliancí a který odborně vedli právě sourozenci z Norska, mající už za sebou bohaté praktické zkušenosti ze zakládání sborů. Tím motivátorem je člověk se zkušeností z této činnosti, který s odstupem sleduje náš

K přímlovám je skupinka mládeže, která vznikla v září po dalším ročníku „Dne dospělých“ a která má velký prostor k růstu. Vnímáme, že nastupující generace se svou přímočarostí a „tahem na bránu“ bude pro růst hostivařského regionu a zakládání dalších velmi významná.

Pokud se za Hostivař budete modlit, vzpomeňte i na určitý přerod týmu, na ty, kteří na sebe vzali břemeno vedení skupinek nebo služeb, na křty a vstup dlouhodobých „hostů“ do sboru, na ochranu a vroucí srdce těch, kteří tam už jsou a na odvahu pokračovat v hostivařském příběhu způsobem, který oslaví našeho Pána.

Pepík Hejnic

region a přináší určité korekce, nápady a povzbuzení.

Dalším úkolem je navázat kontakt s nově zvoleným vedením Prahy 15. Potřebujeme, aby se o nás na „patnáctce“ vědělo, aby i radní měli nabídnutou podporu v podobě přímlových modliteb a v případě těžkostí měli kam se obrátit. Rádi bychom navázali na výbornou spolupráci s bývalou místostarostkou L. Princovou.

Pepa Hejnic

Co se děje: Kroužky na Palmovce konečně začaly

Když se šestičlenný tým vedoucích chystaných kroužků a koordinátorka celého podniku Petra Macáková z regionu Východ rozhodli s kroužky začít, asi jsme si většinou mysleli, že to bude jednoduché. Chtěli jsme jak dětem ve sboru, tak dětem z okolí nabídnout kvalitní program, který by znamenal přínos nejen formou chvilkové zábavy (i když ta je taky důležitá), ale i něčeho trvalého pro život. Čekal jsem, že se přihlásí hodně dětí a že kroužky pofrčí. Nebylo tomu tak. S propagací jsme začali pozdě a měli jsme taky smůlu, že náš článek do časopisu Osmička nevyšel v září, jak nám bylo přislíbeno, ale až v říjnu, kdy už pečlivější rodiče měli odpolední program svých dětí dávno zaplněný.

Pro mě osobně to nebylo snadné, ale nechal jsem se odradit. Povzbudilo mě setkání kroužkového týmu 3. listopadu. Viděl jsem, že Petra ani ostatní do nevzdali a že jsou připraveni se o to, abychom kroužky měli, snažit dál, a to bez ohledu na finance (za kroužky se platí, ale je to levné a když je málo dětí, na lektora nic nezbude).

Ale něco přece jen začalo a rozjíždí se. V říjnu proběhl jednorázový sobotní workshop kroužku Šití, to tě chytí. Dora Zůnová se svými svěřenkyňami šily kabelky. Byl jsem se tam podívat a bylo mi jasné, že se to všem zúčastněným dámám líbí.

Kroužek pro mladé zájemce o architektonické památky Tajemství paláců a kostelů, který vedu já, běží od listopadu. Připravil jsem kombinaci setkání s kreslením a s promítáním a exkurzí po památkách, kterých je v Praze a okolí opravdu hojnost (začneme v románském kostele v Dolních Chabrech, letos nás čeká ještě rotunda sv. Kříže a nádherné, opravdu tajemné, prostory prastarých románských domů v suterénech Starého

města). Chodí čtyři děti, rodiče tří účastníků reagovali na propagaci ve sboru, rodiče čtvrtého dítěte zaujal letáček na škole v Libni.

Byl jsem překvapen zájmem všech účastníků kroužku a také jejich výtvarným obdivováním. Myslím si, že je o středověkých stavbách mohu naučit totéž, co studenty architektury, dokonce víc. Jsem zvědav, jestli se to potvrdí. Musím si dát pozor na to, abych to s dávkováním informací nepřehnal. Plánoval jsem, že na začátek nakreslím nějaký složitější obrázek a pak je nechám nakreslit něco jednoduššího, co se z toho odvodí, ale děti kreslí totéž, co já – i to, co je docela těžké. Je to pro mě dobrodružství. Příště přinesu trochu maltové směsi. Účastníci si na vlastní kůži vyzkoušejí, jak pracuje zedník, a vlastnoručně namíchanou maltou spojí dva kameny. Umělecká i technická stránka jdou na kroužku ruku v ruce.

V sobotu 13. prosince dopoledne proběhne předvánoční workshop kroužku Výtvarné techniky, který s Kristýnou Leitemannovou povede Dora Zůnová a „externí“ spolupracovnice Hana Kozáková. Děti budou pro maminku vyrábět vánoční překvapení z fimo, korálků či plsti. O akci je značný zájem, ale volná místa ještě jsou, tak můžete pozvat děti sousedů.

Jménem celého týmu děkuji všem, kdo se za kroužky modlili (i třeba „jen“ jednou pomodlili). O jednom devítiletém mladém muži jsem se dověděl, že se za rozjezd kroužků opakovaně modlil. Mohl být zklamaný, když se dlouho nic nedělo, ale pak jsem mu mohl poděkovat a sdělit s ním dobrou zprávu, že kroužky nakonec přece jen začaly. Takže díky jemu i vám ostatním. Pochopitelně prosíme za modlitby rozvoje kroužků od druhého pololetí. Pokud se nepřihlásí žádný další vedoucí kroužku, poběží kroužků pět (kroužek finanční gramotnosti ubude).

Tomáš Dittrich

JEDNORÁZOVÝ KURZ ŠITÍ: KABELKA

DÁREK
pro maminku

v sobotu 13. 12. 2014
od 9:30–11:30 hod.
pro děti od 4 do 12 let

MATERIÁLY: • fimo • korálky • plst'
Děti přihlašujte prostřednictvím e-mailu:
info@krouzkynapalmovce.cz (napište jméno a věk dítěte) nebo přes www.krouzkynapalmovce.cz.
(Příspěvek na materiál je 70 Kč.) Na Žertvách 23, Praha 8

VÝTVARNÉ TECHNIKY

– kreativita v práci s různými materiály

pro děti 4–6 let, pro děti 7–11 let

lektor: **Mgr. Kristýna Leitemannová**

POVÍDÁLEK

– kroužek logopedické prevence

pro děti od 4 do 7 let

lektor: **Mgr. Petra Dostálková**

HUDEBNÍ PÁTRÁNÍ – zážitková výuka poslechu hudby

pro děti od 8 do 12 let

lektor: **Mgr. Johana Dittrichová**

TAJEMSTVÍ PALÁCŮ A KOSTELŮ

– co nevíte o památkách

pro děti od 10 do 14 let

lektor: **Ing. arch. Tomáš Dittrich**

čtvrtek 15:00–16:00 (Do kroužku je možné vstoupit v průběhu.)

ŠITÍ, TO TĚ CHYTÍ

– základy práce s textilem

pro dívky od 14 let i dospělé

lektor: **Dorotea Zůnová**

Sledujte aktualizace na www

stránkách či facebooku,

další pololetí začíná 1. února 2014

www.krouzkynapalmovce.cz

Honba za Pišťulou

Tak zatím, co se část modlila za národ (Mokon), my jsme s ním vešli do ulic.... No dobrá, nebudu přehánět, prostě byl fajn den a vzali jsme jako vždy i pár kamarádů na výlet, který nám Jirka tradičně s rodinkou přichystala.

Cílem byla nejstarší značená turistická cesta v Čechách - do Svatého Jana pod Skalou a pak dál přes nádhernou skalní vyhlídku do Solvayových lomů, kde jsme se svezli důlním vláčkem.

Sraz byl na nádraží ve Vrážích (ti co přijeli autem, nejtěžší pro ně bylo najít nádraží, výjimečně přijeli včas ☺). Tři týmy již od začátku pátraly po údajném permonikovi Pišťulovi. Boj byl chvílemi ostrý, neboť každý chtěl být u permonika první. Vyhrál tým, kde byla vidět spolupráce již při první hře - holky se projevíly nejen jako agresivní hráči, ale i obranári vlastních maličkých (těch nejmenších dětí) a o to vlastně vždy jde, spojit se a jít do toho naplno! Ostatní

družstva asi měla více dospělých, kteří víkend využívají k oddechu, a to se na nich asi projevilo - jejich reakce nebyly nejrychlejší, nebo to bylo po opékání buřtů, že by dvojité dávka?! Těžko říct, takhle z hlavy.... Podstatné je, že se všem výlet líbil, počasí nám jako vždy přálo a příště se všichni těši zas.

za region Praha východ,
Petra Macáková

Svezeníčko vláčkem se líbilo nejen dětem.

◀ Permonik Pišťula (Petr Homolka) s čepičkou uprostřed je nalezen. Nakonec se ukázalo, že je to velký dobrák, který měl pro družinky odměny.

Foto Jirka Homolková

Jirka Dohnal na Palmovce

Na našem regionu jsme měli vzácnou návštěvu, a protože jste tam všichni nemohli být, přiblížím, co se dělo a říkalo a vy si pak zbytek můžete poslechnout na webu v kázáních. Jirka přijel do Prahy trochu neplánovaně pro nějaké doklady a tak jsme „po něm skočili“. Očekávali jsme, že tento skvělý a životem ostřílený muž, který nedávno díky Boží milosti přežil těžkou nemoc, má co říci. A neklamali jsme se!

Jirka začal veršem z Jana 7, 37 - 39 „Žizní-li kdo, ať přijde ke mně a pije. Kdo věří ve mně, jak praví Písmo, řeky živé vody poplynou z jeho nitra!“ To řekl o Duchu, kterého měli přijmout ti, kdo v něho uvěřili.“ V Janovi 4, 13 - 14 Ježíš říká Samařance, že kdo by pil obyčejnou vodu, bude mít za chvíli opět žízeň, ale kdo by pil od Něj živou vodu, nebude žiznit. Jirka řekl: „To říká Pán Ježíš, že věřícího poznáme podle toho, že už neběhá od pramene k prameni. Věci, co nabízí svět, neuspokojují, ale ta voda od Něj je pramenem, který prýští k věčnému životu“. Pokud jsme závislí na vnějších věcech, běháme za zážitky a zábavou a atmosférou, nečerpáme od Ježíše. 21. století je století pocitů, zážitků. Není tolik zájem o informace, jako ve 20. století. Dnes je doba „zakusit, vcítit se“, apologetika vyšla z módy. Musíme lidem nabídnout zážitek, přímý Boží dotyk, aby uvěřili. Ale tento důraz na zážitky se snaží přesvědčit i křesťany o tom, že když nic necítím, není tam Duch svatý! To

nutí křesťany běhat po církvi za zážitky, být závislí na vnějších pramenech. Jen když se cítím dobře, je všechno O. K. „Emoce jsou důležité, ale nepřeceňujeme je!“ nabádal nás Jirka. Když si „nabíjíme baterky“ jen v neděli, je náš pramen zasypaný. Nejsem proti

služebníkům, seminářům, proti výzvám, padání a podobně, ale proti tomu, když z toho člověk žije! Přijdou experti, kteří budou říkat: „Tam Bůh je a tam není“ a lidé půjdou tam, kde „Bůh je“, ale to bude znamenat „kde jsou zážitky“. Jde zaměnit zážitky za Boží přítomnost a pak je Boží přítomnost

závislá na mých pocitech! „Co si asi myslel Pavel, když ho kamenovali?“ ptal se Jirka pobaveně. „Jaké měl prožitky?“ Ale když si Petr a Síla zpívali ve vězení, v kládě, měli v sobě pramen živé vody. Jak jsi na tom ty s pramenem, když ti není dobře, když jsi podvedený, sražený, upřeli ti právo? Pokud máš pramen v sobě, odploví to a ty odpustíš, sblížíš se s Ježíšem a budeš zpívat - protože život máš v sobě! Život bude vyvěrat, to je přetékat a přebytek je hojnost a tím můžeš plýtvat! Jirka se teď rozhorlil. Ne, nekřičel, ale byl laskavě naléhavý, jako když se otec snaží předat to, co sám má. Řekl: „Ježíšova přítomnost v tobě je pramen! Nauč se rozvíjet vztah s Bohem, buď s Ním o samotě a nauč se vnímat Jeho přítomnost. Buď s Ním, neškemrej, neskuhrej, ale naslouchej Mu! Když nic neprožiješ, nevádi, On je tam. Nauč se Ho poslouchat. Čti Bibli celou, nepoužívej ji jako „švédský stůl“, kdy vyzobáváš jen, co se ti líbí a hodí. Ber Bibli jako „celou radu Boží“! Takhle a ještě dalšími mnohými příklady nás Jirka povzbuzoval k závislosti na Bohu, prameni a ne na okolnostech. Na konec poprosil ty, kdo se chtějí modlit za pročištění pramene živé vody, který je v nich, aby přišli dopředu a modlili se s ním a dalšími lidmi.

Nakonec Jirka prodával a podepisoval nové vydání své knihy: Operace bez narkózy.

Nanda

Milí čtenáři chůvího deníku,

po šestitýdenním turné po Brazílii jsme se do Anglie vrátili dost vyčerpání. Nejspíš se na tom podílely dlouhé a četné koncerty, fakt, že jsme jeli do nám zcela neznámé země, cizí jazyk (Vinesong vše zpíval v portugalské a horké podnebí.

Nicméně, i přes úbytek energie, jsme přijeli se spoustou zajímavých zážitků, vzpomínek a dojmů, nových přátel a celkově máme pocit, že se brazilské turné vážně vydařilo.

Po deseti dnech v našem úžasném domě jsme si všichni dost odpočinuli a nabrali síly, a to i přes haldu práce, která se musela do dalšího odjezdu stihnout.

Na konci září jsme se zase spakovali a odletěli do Jihoafrické republiky. Z Johannesburgu jsme odletěli do Zambie, která byla zase trošku z jiného těsta.

Fakta

Zambie je jediná země na světě právně uznaná za křesťanskou. Nevím, zda všichni v Zambii věří v Ježíše, ale co já tak potkávám lidi, tak rozhodně valná většina. Je to prima. Díky tomu je také Zambie víceméně bezpečná. Běloši tu můžou svobodně chodit po ulici, což je třeba v Nigérii považováno za riskantní. Příroda je tu krásná, trošku suchá, to je fakt, ale je tu překvapivě dostatek pastvin pro všude přítomný dobytek.

Jazyk

Oficiálním jazykem je angličtina, ale jelikož tu žijí desítky různých kmenů, není žádným překvapením slyšet spoustu jiných jazyků a dialektů jako je Lozi, Tonga a Bemba (ve které Vinesong zpíval dvě písničky a Zambijci z toho nadšením skákali do stropu!).

Lidé, oblečení, zvyky

Zambijci jsou přátelští, usměvaví, žijící v pomalém tempu, mírumilovní a jednotní. Jako asi v každé africké zemi se ženy oblékají do pestrobarevných sukní a šatů s výraznými vzory, které si často samy vyrábí. Na zádech nosí malé děti pevně přivázané speciálním šátkem, přičemž na hlavách balancují těžké koše se vším možným. Vážně netuším, jak to dělají. Muži nosí, co se doma najde (pokud to zrovna nejsou nějakí boháči) a obchodují o sto šest a to nejen v obchodech, které tu stejně často nevidíte, ale především na trzích a v ulicích. Děti, pokud si to jejich rodiče můžou dovolit, chodí brzy ráno do škol, kam musí nosit uniformy a učit se jen několik málo hodin. Ty ostatní tráví čas touláním se okolo rodné vsi, nebo pomáháním rodičům s prodejem a chodem domácnosti. Díky tomu se u silnic každý den setkáte s malými, znu-

děnými dětmi prodávajícími zeleninu kolem jedoucím řidičům za vážně směšnou cenu.

V Zambii je tradicí zajistit potřeby svých rodičů a prarodičů, vdát se nebo oženit, co nejdříve to jde a mít kupu dětí, které jim pak v budoucnu oplatí stejnou službou. Kromě své rodiny a přátel, nemají žádnou naději na pomoc. Stát se tu o ně rozhodně nepostará. Smutné, ale nezdálo se mi, že by se tím příliš trápili.

Jídlo

V Zambii je velká spotřeba kukuřice, používají ji k výrobě popcornu, poriče a Nshima (šimě – národní příloha, něco jako bílá kuku-

řičná kaše, úplně bez chuti, neskutečně sytící a já se rukama spolu s gulášem, mě osobně vůbec nechutná, ale například pastor John o ní prohlašuje, že je výborná?!).

Další z typicky Zambijských příloh je špenát a já se často spolu s rybou.

Zambijci milují indickou kuchyni. Nikdy jsem nesnědla tolik kari za jeden měsíc!

Domy

Projeli jsme mnoho vesnic a měst silně připomínajících pohádku o třech prasátkách. Ti nejchudší lidé bydlí v ručně postavených chýškách se slámovou střechou (anebo i bez ní), ti trochu bohatší žijí v malinkatých zpola rozbouraných domečkách o čtyřech stěnách s plechovou střechou a ti zámožnější v nepříliš prostorných cihlových domech.

Přesto všechno tu každý má mobilní telefon, ať žije, kde žije. ☺

Nápisy

Když jde o obchod, Afričané dokáží být super kreativní. Tady je pár nápisů, které jsme zahlédli na našich několikahodinových cestách. „God knows – hair salon“ (Bůh ví – kadeřnictví), „Have faith – fast food“ (Měj víru – fast food), „Door frame and battery charging“ (dveřní rámy a nabíjení baterií)... je jich spousta.

Kromě vtipných nápisů se tu často setkáváte s křesťanskými slogany na autech, obchodech či domech: „God is my saviour“ (Bůh je můj spasitel), „I love God“ (Miluji Boha), „Blessing grocery“ (Požehnání – potraviny) atd.

Ve městě jménem Kitwe se mi stal vážně nezapomenutelný zážitek.

Celý týden jsme měli koncert za koncertem a v neděli nás čekal poslední koncert v řadě, když se mi najednou udělalo nějak divně. Pastor z místní církve nás vzal do parádní restaurace, ale já celý večer strávila na toaletách a utěšovala se, že zítra mi bude určitě líp.

Nebylo. Ráno jsem statečně vstala i přes pocit, že omdlím každou chvilku. Šla jsem na snídani, a jakmile mě Vinesong viděl, hned si začali dělat starosti, protože jsem prý byla bílá jako stěna.

Ptali se mě, jak mi je, a přemlouvali mě, ať něco sním, protože prý musím nabrat sílu. Zkusila jsem něco pozřít, ale žaludek silně protestoval. A najednou se mi zatmělo před očima, nic jsem neslyšela a nevnímala, jen jsem tušila, že mě Charlene někam vede. Došly jsme do přijímacího pokoje, když v tom jsem věděla, že všechno musí ven nehlédě na upřené zraky mnoha hostů. Vážně dost trapná situace, ale mě to bylo v té chvíli jedno. Přiběhl ke mně jeden pastor, který tam zrovna v tu chvíli byl a hned se za mě modlil. Potom zavolať svému doktorovi, že je tu jedna nemocná slečna a jestli by mě mohl vyšetřit. Tak jsem jela do zambijské nemocnice, kde mě přijala zdravotní sestra se slovy „To je určitě malárie!“ a udělala mi krevní testy, které nakonec vyšly stejně negativně.

Nicméně, mě bylo pořád děsně, takže mě předala doktorovi, který se ukázal být velkým fandou Vinesongu a moc milým pánem. Zjistil, že mám otravu jídlem nebo špinavou vodou, a že jsem silně dehydrovaná. Navrhl tříhodinovou kapačku a já i přes odpor k jehlám, radostně souhlasila. V nemocnici jsem nakonec strávila skoro celý den a Charlene o mě s láskou pečovala. Díky ní to nebyl traumatizující zážitek, spíš nevšední a dost vtipný.

Po třech dnech odpočinku, modliteb a plné hrsti prášků jsem se z toho na 100 % dostala. Díky Bohu!

Po Zambii nás čekal 30stupňový rozdíl a já si na to ne a ne zvyknout. Musela jsem si odvést všechny věci z mého pokoje a je mi z toho trochu smutno. Byly to dva úžasné, neopakovatelné roky tvrdé práce. Pomohlo mi to vidět věci z jiné perspektivy, mít více milosti a lásky pro lidi, uvědomit si, že mám všechno a dokonce víc, než potřebuji. Skrz vinesongovské koncerty jsem viděla stovky lidí vyznávající Ježíše jako svého Pána a Spasitele a mnoho změněných životů.

Jednoduše řečeno mi tyhle dva roky změnil život. Pastor John, Charlene, Daniel, Rachael, Reuben a Christian s Annet pro mě byli jako rodina a vždycky tak zůstanou...

PS: Po českém turné se překvapivě nevracím domů. Jelikož stále hledáme novou chůvu pro Reubena, rozhodla jsem se s týmem ještě jet na týdenní konferenci do Nigérie. Dá-li Bůh, nastalo se domů vracím 18. 12. 2014

Mějte se krásně. S láskou Bohdanka

● JAKÉ TO BYLO

DOBŘE VYZNÁNÍ,

jež ti může pomoci, abys byl vykrmený slovy víry (1Tm 4,6).

• Věřím, že Kristus zemřel za mé hříchy, byl pohřben a třetího dne byl vzkříšen podle Písem. (1K 15,3-4)

• Vyznávám, že Ježíš Kristus je můj Pán. Jemu patřím se vším, co jsem a mám. (Ř 10,9)

• Spolu s Kristem jsem ukřižován a pohřben. (Ř 6,6.4)

• Jsem mrtvý hříchu, ale živý Bohu v Kristu Ježíši, mém Pánu. (Ř 6,11)

• Hřích nade mnou nebude panovat; vždyť nejsem pod zákonem, ale pod milostí. (Ř 6,14)

• Zemřel jsem Zákonu, abych přinesl ovoce Bohu. (Ř 7,4)

• Skrze kříž Ježíše Krista je pro mne svět ukřižován a já pro svět. (Ga 6,14)

• Spolu s Kristem jsem zemřel živlům světa (satanským mocnostem). (Ko 2,20)

• Patřím Kristu Ježíši a své tělo jsem ukřižoval s jeho vášněmi a žádostmi. (Ga 5,24)

• Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne. (Ga 2,20)

• Bůh mne spolu s Kristem obživil, vzkřísil a spolu posadil v Kristu Ježíši na nebesích. (Ef 2,5)

• Jsem v Kristu. Jsem nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové. (2K 5,17)

• Zemřel jsem a můj život je ukryt s Kristem v Bohu. (Ko 3,3)

• Jsem v bezpečí. Jsem společně s Kristem v náruči Otcově. (J 1,18)

• Pán mne přijal. Nevyhnal mne, neodmítl mne. (J 6,37)

• Kristus mne přijal k slávě Boží. (Ř 15,7)

• Nejsem u Boha trpěný, ale milovaný. (1Te 1,4)

• Jsem syn Boží skrze víru v Kristu Ježíši. (Ga 3,26)

• Jsem milovaný Boží syn, v němž nalezl zalíbení. (Mt 3,17)

• Jsem Boží dílo, stvořen v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abych v nich chodil. (Ef 2,10)

• Nepřijal jsem ducha otroctví, abych se opět bál, nýbrž přijal jsem Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tatínku! (Ř 8,15)

• Jsem v Kristu Ježíši, jenž se mi stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením i vykoupením. (1K 1,30)

• Dal jsem se omýt, byl jsem posvěcen a ospravedlněn ve jménu mého Pána Ježíše Krista a v Duchu mého Boha. (1K 6,11)

• Bůh toho, který hřích nepoznal, za mne učinil hříchem, abych se já stal Boží spravedlností v něm. (2K 5,21)

• Chodím ve světle, jako Bůh je ve světle a krev Ježíše Krista, jeho Syna, mne očišťuje

od KAŽDÉHO hříchu. (1J 1,7)

• Bůh na mé hříchy a nepravosti už více nevzpomene. (He 10,17)

• Krev Krista očišťuje mé svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu. (He 9,14)

• Ježíš se neustále za mne před Bohem přimlouvá. (He 7,25)

• Bůh se již na mne nehněvá. (Ř 5,9)

• Byl jsem ospravedlněn z víry a mám pokoj s Bohem skrze mého Pána Ježíše Krista. (Ř 5,1)

• Byl jsem usmířen s Bohem a jsem zachráněn. (Ř 5,10)

• Jsem přesvědčen, že ani smrt ani život, ani anděl ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani moci, ani výšina ani hlubina, ani žádné jiné stvoření mne nebude moci odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, mém Pánu. (Ř 8,38-39)

• Nyní tedy není ŽÁDNÉHO odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši a nechodí podle těla, ale podle Ducha. (Ř 8,1)

• Věřím Bohu, a proto nebudu zahanben. (Ř 10,11)

• Bůh mne povolal do svého království a slávy. (1Te 2,12)

• Jsem syn světla a dne. Nepatřím noci ani tmě. (1Te 5,5)

• Jsem smířen s Bohem skrze smrt Ježíše Krista, abych stál před ním svatý, bez poskvrny a bez úhony. (Ko 1,22)

• Jsem jako čistá panna zasnoubena jedinému muži, Kristu. (2K 11,2)

• Boží úmysly se mnou jsou o pokoji, nikoli o zlu; chce mi dát naději do budoucnosti. (Jr 29,11)

• Hospodin mne miluje VĚČNÝM milováním, proto mi USTAVIČNĚ činí milosrdenství. (Jr 31,3)

• Bůh se mnou uzavřel věčnou smlouvu, že už mi nepřestane prokazovat dobro. Do mého srdce dává bázeň před ním, abych od něj neodstupoval. Veselí se ze mne, z celého srdce a z celé duše mi prokazuje dobro. (Jr 32,40-41)

• Můj Bůh mne VELICE miluje! (Dt 33,3)

• Sám Hospodin půjde přede mnou, bude se mnou, nenechá mne klesnout a neopustí mne. Nebudu se bát ani děsit. (Dt 31,8)

• Hospodin mi žehná, jako pavézou mne obklopuje přízní. (Ž 5,13)

• Jsem obklopen milosrdenstvím, neboť doufám v Hospodina. (Ž 32,10)

Na Vánoce si dopřejte hojnost Božího slova.

• Patřím mezi vyvolený rod, královské kněžstvo, národ svatý, lid určený k Božímu vlastnictví, abych rozhlásil mocné skutky toho, jenž mne povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. (1Pt 2,9)

• Já jsem jako zelenající se oliva v domě Božím. Doufám v Boží milosrdenství navěky a navždy. Navěky ti budu vzdávat chválu, neboť jsi to způsobil ty. Naději jsem složil ve tvé jméno, je tak dobré ke tvým věrným. (Ž 52,10-11)

• Neboť ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění; ke všem, kdo tě volají, jsi NEJVÝŠ milosrdný. (Ž 86,5)

• Hospodin má ve mně zalíbení, neboť se ho bojím a čekám na jeho milosrdenství. (Ž 147,11)

• Líbím se Hospodinu. (Bohu se ve mně zalíbilo pro Ježíše Krista.) (Ž 149,4)

• Jsem Bohu milý a milovaný, jeho dobrodiní účastník. (1Tm 6,2)

• Svoji milostí mne Otec učinil vzácným ve svém milovaném Synu. (Ef 1,6)

• V Božích očích mám velikou cenu. Ze svého marného způsobu života, zděděného po otcích, jsem byl vykoupěn ne pomíjejícími věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž drahou krví Krista jako bezúhonného a neposkvrněného beránka. (1Pt 1,18-19)

• Hospodin, můj Bůh, je se mnou, bohatý, který zachraňuje, raduje se ze mne a veselí, láskou umlká a opět nade mnou jása a plesá. (Sf 3,17)

• Máš něco, co bys nebyl dostal? Milostí jsi zachráněn skrze víru; a ta záchrana není z tebe - je to Boží dar; není na základě skutků, aby ses nechlubil. Proto s pokorou a vděčností nepřestávej chválit svého milujícího Otce. Zůstávej s ním ve společenství. Vyznávej nahlas Boží slovo. A pros Ducha svatého, aby ti ještě více zjevoval milost Pána Ježíše Krista a Boží lásku. (1K 4,7; Ef 2,8-9; 2K 13,13)

Převzato z Juda info za sboru Juda Mělník

Středomořská káva KERINBA

Dobrá káva za dobrou cenu

KERINBA je káva z malé rodinné pražírny v oblasti Slovinska zvané Primorska, se silným klimatickým i kulturním vlivem Středomoří. Káva se dováží z různých oblastí Jižní a Střední Ameriky a Indie do nedalekých přístavů – italského Terstu a slovinského Koperu a odtud přímo do pražírny KERINBA.

KERINBA je dobrá káva za dobrou cenu, není podřadná a nejlevnější, ale také ne zbytečně předražená – neplatí se za značku, pražírna je malá a distribuuje s co nejnižšími náklady k zákazníkům.

V nabídce je jemně mletá káva na přípravu turecké kávy, hrubě mletá káva do kávovarů s papírovým filtrem a nejrůznějších pressovačů, a také nemletá zrnková káva ve třech kvalitách včetně velmi kvalitní zrnkové 100 % arabica kávy. Všechny ostatní druhy jsou 80 % arabica a 20 % robusta.

Káva KERINBA je v Čechách k dostání v Knihkupectví Samuel, Soukenická 15, Praha 1 a také v internetovém obchodě knihkupectví Samuel:

<http://samuelcz.com/shop/126x0-kava-kerinba---misie.htm>

Káva je expedována čerstvě upražená přímo do Knihkupectví Samuel. Webová stránka pražírny je www.kerinba.si, ovšem pouze ve slovinštině.

Konkrétní nabídka – viz Sortiment a ceny
Kontakt: petr.slo@siol.net

Sortiment a ceny:

(ceny v Knihkupectví a internetovém obchodě Samuel)

MLETÁ KÁVA:

Turecká káva (jemně mletá) 250 g	74 Kč
Turecká káva (jemně mletá) 500 g	136 Kč
Espresso (hrubě mletá) 500 g	169 Kč

ZRNKOVÁ KÁVA:

Espresso zrnková 500 g	169 Kč
(stejná směs jako espresso mletá)	
Extra bar zrnková vyšší kvality 1000 g	419 Kč
Bar super crema zrnková nejvyšší kvality (100 % arabica) 1000 g	519 Kč

Pozn: Turecká káva (jemně mletá) momentálně není v Knihkupectví Samuel na skladě, ale můžete posílat své objednávky, kávu dodáme v nejbližší době. Ostatní kávy můžete přímo objednat.

Káva ze Slovinska

Milí přátelé!

Posíláme srdečné pozdravy z Nové Gorice ve Slovinsku.

Rozšiřujeme tady ve Slovinsku naši samostatnou výdělečnou činnost, která podporuje naši misijní a sborovou práci. Kromě hudební školy a překládání jsme začali mj. také prodávat slovinskou kávu ze soukromé pražírny v našem okolí do Čech, na Slovensko a do Německa.

V Čechách je naše káva značky Kerinba k dostání v kamenném i internetovém obchodě Knihkupectví Samuel. Kamenný obchod (Soukenická 15, Praha 1) i e-shop Knihkupectví Samuel asi znáte. Naši kávu najdete na tomto odkazu:

<http://samuelcz.com/shop/126x0-kava-kerinba---misie.htm>. Nákupem kávy Kerinba podpoříte naši samostatnou výdělečnou činnost a s tím i možnost úspěšného pokračování naší práce na zdejších misijních poli. Káva sama je dobré kvality za přiměřenou cenu, žádná podřadná diskontní, ale ani luxusní předražená. Více podrobností najdete v příloženém dokumentu.

Kdo není v obraze ohledně naší misie tady ve Slovinsku, je možné číst něco o nás na stránkách našeho vysílajícího sboru z Jablonce nad Nisou www.ksdz-jbc.cz v záložce Misie ve Slovinsku, a také např. v některých číslech Sborového dopisu Křesťanského společenství Praha z tohoto a minulého roku. Webovou stránku našeho slovinského sboru můžete navštívit na www.ecng.si, která je samozřejmě ve slovinštině.

Chtěli jsme vás na tuto novou nabídku upozornit a zároveň poprosit o vaši podporu, váš vlastní nákup, propagaci ve sborech či přímo nějaký větší nákup v Naklada-

telství Samuel za účelem dalšího drobného prodeje, např. přímo ve vašich sborech (třeba spolu s objednávanými knihami), či

k vašemu vlastnímu použití, pokud vaříte kávu při některých vašich aktivitách, např. po nedělních shromážděních, kurzech Alfa, manželských večerech, evangelizačních setkáních a podobně.

Existuje i možnost přímého nákupu od nás ze Slovinska. Ne však jednotlivých kusů, ale např. od množství 30 kg a více vám můžeme zařídit dopravu přímo k vám na adresu určenou v Čechách včetně pokrytí nákladů dopravy a vystavení účtu od místní pražírny přímo na vaši organizaci, který pak zaplatíte bankovním převodem. V takovém případě vám můžeme nabídnout výhodnější cenu, než je maloprodejní cena v Knihkupectví Samuel. Koho z vás by tato možnost zajímala, prosím ozvěte se nám a my vám upřesníme cenovou nabídku pro přímou dopravu.

Zároveň prosíme také o upozornění či zprostředkování kontaktů, pokud máte ve svém okolí někoho, kdo se již nějakým způsobem kávou zabývá, nebo by ho to mohlo zajímat (kavárny, velkoobchody, majitelé menších obchodů, ...).

Prosíme promyslete naši nabídku také v souvislosti s blížícími se předvánočními nákupy, a také možnost doporučení tohoto nákupu lidem ve svém okolí.

*Se srdečným pozdravem Petr a Eva
Böhmovi, Nova Gorica – Slovinsko*

● NA CO SE DÍVÁME A CO ČTEME

Tass Saada: Sloužil jsem Arafatovi

Knihu Tasse Saady *Sloužil jsem Arafatovi* jsem přečetl jedním dechem. Žánrově ji zařadit je poměrně snadné: jedná se o autobiografii. Když ji ale čtete, máte pocit, že v ruce držíte detektivku. A některé závěrečné kapitoly by ve vás zase mohly vyvolat dojem, že jde o politickou esej nebo o biblický výklad.

Kniha má dvě delší a jednu kratší část. První nese název *Jak jsem se učil nenávidět* a druhá *Jak jsem se učil milovat*. Třetí (kratší) část je nadepsána *Cesta ke smíření*.

Autor se narodil v uprchlickém táboře v Gaze. Jeho předkové měli pomerančový sad na severu Izraele, v Jaffě, ale odtamtud uprchli na popud arabských velitelů za války, která propukla ihned po vyhlášení Izraele (v r. 1948). Z Jaffy se rodina s dvouměsí-

ním Tassem přestěhovala nejprve do Džiddy v Saúdské Arábii a později do Kataru, kde žije Tassova rodina dodnes.

Vzpomínky na Tassovo dětství jsou pozoruhodné. Kniha může čtenáři pomoci pochopit atmosféru arabského světa. Svou rodinou i okolím byl autor od nejútlejšího dětství veden k nenávisti k Izraeli. Zároveň ale zakoušel příkoří od Saúdských Arabů, kteří palestinskými uprchlíky opovrhovali a dávali jim to najevo. Z knihy je rovněž patrné, že konexe jsou v arabském světě mnohem důležitější než zákony.

Tass byl už jako dítě těžko zvladatelný a často dostával do průšvihů nejen sám sebe, ale i celou rodinu. Otec sice sdílel nenávist k Izraeli, byl to však rozumný muž v tom

● NA CO SE DÍVÁME A CO ČTEME

smyslu, že si přál, aby jeho děti dosáhly vzdělání. Tass ale v sedmnácti letech utekl z domova v Kataru, aby se připojil k nedávno vzniklému Fatahu. Po válce v roce 1968 totiž dospěl k názoru, že arabské státy, sousedící s Izraelem, nemyslí boj proti Izraeli vážně, a uvěřil těm Palestincům (především Jásiru Arafatovi), kteří tvrdili, že Palestinci se musí pro svou věc nasadit sami a nečekat na jiné Arabů.

Nejprve absolvoval výcvik v Jordánsku, a protože byl úspěšný, stal se palestinským ostřelovačem a v této funkci zabil celou řadu Izraelců. Popisuje rovněž, jak se svými druhy v boji terorizoval křesťany žijící v Jordánsku.

Po nějaké době se vrátil k rodině do Kataru. Otec znovu trval na tom, aby Tass nabyl vzdělání. Tass však málem zastřelil jednoho ze svých učitelů a jen díky konexím svého otce nedopadl špatně. Musel ale Katar opustit. Otec chtěl, aby odjel do Británie nebo do Egypta, Tass se ale rozhodl pro Spojené státy. Je s podivem, že získal americké vízum.

Spojené státy považoval za „velkého satana“, byl ale překvapen, jak slušně a přátelsky se k němu lidé chovali. Ostře to kontrastovalo s tím, co zakusil jako dítě v Saúdské Arabii.

Ve Spojených státech se rozhodl oženit se, a to čistě účelově, aby získal právo trvalého pobytu. Jeho žena Karen pocházela z vlažného katolického prostředí. Začal rovněž podnikat v gastronomii a byl v tomto oboru poměrně úspěšný.

Pak se zcela nečekaně setkal s Ježíšem Kristem.

Jeho život se začal měnit od základů. Začal číst Bibli, která ho uchvátila. Začal litovat své dřívější nenávisti, která ho přivedla až k zabíjení. Jeho žena ho na jeho duchovní cestě následovala. Ke svému překvapení zjistil, že nedlouho před ním se obrátil ke Kristu i jeho adoptivní syn Ben, který se to ovšem otcí bál říct.

Po čase šlo podnikání stranou a Tass i jeho žena Karen začali sloužit v křesťanském středisku Heartland. Tam zakusil Tass povolání vydávat svědectví o svém obrácení a volat po smíření Židů, křesťanů a muslimů. Zpočátku měl pouze střídavé úspěchy, ale později se jeho služba rozšířila.

Rodina ho po jeho konverzi zavrhl. Tass se přesto rozhodl rodinu navštívit. Jeho starší bratr ho upozorňoval, že ho zabije, jakmile ho na letišti spatří. Tass přesto tuto cestu riskoval – a bratr ho zabít nedokázal. Popis tohoto rozhodování navštívit rodinu a průběh celého jejich setkání patří k nejnapínavějším a nejsilnějším částem knihy.

Spolu se svou ženou sloužil Tass nějakou dobu v Gaze. Založili mateřskou školu

a centrum pro mládež. Šlo jim o to, aby děti mohly alespoň nějaký čas trávit v bezpečném prostředí, kde by na ně nedoléhala tvrdá realita života v Gaze – realita prostoupená nenávistí. Po nějaké době ale nebyli vpuštěni zpět do Gazy, když se vraceli z cesty do zahraničí. Podobné středisko pak založili na „Západním břehu“.

V poslední části rozvíjí Tass Saada teologické úvahy o vztahu Izáka a Izmaele. Nejde o nějaké intelektuální a abstraktní teologické úvahy – autor si uvědomuje, že jde o smíření dnes. V jedné důležité pasáži říká: „Musíme pochopit, že jádrem sporu není území, ale odmítnutí“ (s. 234). Dovolím si uvést dva citáty:

Terorismus a násilí současného světa je arabský způsob volání o pomoc a znamení: „A co my? Nestojíme nikomu za pozornost nebo úctu?“ Zdůrazňují, že v žádném případě toto jednání neobhajují, existují mnohem lepší způsoby řešení. Přemýšlejte chvíli a uvidíte, že tato populace po celých čtyřicet století usiluje o potvrzení. Izmael byl vyhnán z tábora svého otce Abrahama – a jeho současní potomci se snaží o návrat. (s. 235)

Mohl-li Ježíš dosáhnout svého záměru v rozvířené a rozčilené atmosféře prvního století, je toho schopen i v našem 21. století. Dokáže očistit srdce každého Palestince, Žida, Jordánce, Saúda, Egyptana či Iráčana od vši

zaujatosti a nenávisti. Dokáže nás proměnit do podoby lidství, které zformoval na úplném počátku. Uhnětl nás z lásky vlastním rukama a oživil vlastním dechem. (s. 237)

Když jsem psal o blízkovýchodním konfliktu, často mi kritici vyslovovali podezření, že stojím za Izraelem z čistě náboženských důvodů. Dával jsem si pozor, abych ve svých článcích náboženstvím a Bibli neargumentoval. A zdůrazňoval jsem, že Izrael lze obhájit i při argumentaci čistě sekulární. Myslím si to i nyní.

Přesto jsem se ale ve svém postoji posunul. Tass Saada říká naprosto jasně: Veškeré snahy o domluvu selhaly, nenávist stále narůstá a nebere konce. Cítuji ještě jednou přímo Tasse Saada: „Naši jedinou naději na usmíření tady a teď je bez ohledu na všechny rozdíly Ježíš. Je jediným, kdo má moc a morální autoritu spojit nás ke společenství. Je protilátkou na nedůvěru, hořkost a zášť. Je jediným, kdo může přesvědčit Araba, jako jsem já, že Židé nejsou mými nepřáteli, ale bratřanci vracejícími se do Abrahamova domu.“ (s. 237). Tuším, že tato slova budou stejně málo přijatelná pro židy, sekulární humanisty i muslimy. Jsem ale přesvědčen, že jsou pravdivá. Izrael lze sice obhájit čistě sekulární argumentací, ale problém hluboké nenávisti a odcizení tato sekulární argumentace nevyřeší. Je nezbytné obrátit se k Bohu a prosit o milost.

Knihu vydal Institut Williama Wilberforce. Má 248 stran a prodává se za 290 Kč.

Dan Drápal

Jmenuji se Sam

Když se Samovi Dawsonovi (Sean Penn) narodila dcera, byl šťastným otcem a nedočkavě vyhlížel den, kdy si malou Lucy (Dakota Fanning) bude moci odnést domů.

Jeho přítelkyně ho ale už při odchodu z porodnice opustila. Sam, vývojově na úrovni sedmiletého dítěte, se přes svůj hendykep, dokáže k výchově dítěte postavit nečekaně odpovědně a s pomocí stejně postižených přátel a jedné sousedky nečekanou roli zvládá velmi dobře.

Výchova, byť s menšími zádrhly, vcelku klapě až do okamžiku, kdy se o neúplnou rodinu začne zajímat agilní sociální pracovnice. Samův „případ“ dovede až do soudního procesu, kde se snaží dokázat jeho neschopnost se o dceru postarat. Otec, kterému hrozí odebrání dítěte, si s pomocí kamarádů dokáže najít obhájce. Ve své prostoduchosti ale netuší, že advokátka (Michelle Pfeiffer) kterou oslovil, je nejdražší ve městě a ze svého malého platu ji nemůže zaplatit. Ta se případu nakonec ujme bez požadavku na finanční odměnu, ale jen pro vylepšení svého image.

Ve filmu běží dvě dějové linie. Jedna výše popsaná a druhá ukazuje proměnu vypočítavé advokátky, která, i přes potíže se zvládnou-

tím výchovy vlastního syna, začíná postupně chápat podstatu rodičovské lásky.

Filmů, které stavějí na příběhu retardovaného jedince, už bylo natočeno docela dost.

Tento se ale v mnohém liší. Nejde v něm jen o houževnatý boj hendikepovaného jedince za rodičovské právo. Je to hodně i o systému, reprezentovaném lidmi, jež berou Samův případ jen jako jeden z mnoha, bez ochoty věnovat mu větší pozornost. Přitom někdy stačí jen velmi málo, aby Sam a jemu podobní mohli žít plnohodnotný život a být společnosti velkým přínosem.

Dílo je postavené na hereckém koncertu dvou hlavních představitelů - Seana Penna a malé Dakoty Fanning. Stopáž je více než dvouhodinová, ale když dokážete přehlédnout trochu klišé a patosu, tak se nudit určitě nebudete.

„Jmenuji se Sam“ byl natočen v režii Jessie Nelson. Premiéru měl v r. 2001 a na DVD se dá ještě sehnat.

Pavel Rosecký

● OZNÁMENÍ

Zveme vás na šest večerů na téma:

www.zacitznovu.cz
www.prahajih.cz

ZAČÍT ZNOVU

**Jak dál
po rozchodu a rozvodu?**

**Zahájení 6.1. 2015 v 18:30
Budějovická 9, Praha 4
blízko metra C - Budějovická**

- 1) Tváří v tvář tomu co se stalo
- 2) Komunikace a řešení konfliktů
- 3) Propuštění a odpuštění
- 4) Vztahy s ostatními lidmi
- 5) Nový partnerský vztah
- 6) Na cestě dál

Kurz je neziskový, 6 večerů s občerstvením a materiály, příspěvek 600 Kč, možnost sociální slevy.

Prosíme, rezervujte si místo včas, maximální kapacita kurzu je 18 účastníků.

Kontakt: Jan Hučín, tel. 737 904 870, honza@folk.cz; Daniela Čížková, tel. 732 164 282, daniela.cizkovska@gmail.com

Podaná ruka

Podaná ruka je služba pomoci pro seniory a jejich blízké, kteří se o ně starají, nebo jim pomáhají. I když se příbuzní o svého seniora rádi postarají, potřebují si někdy zařídit důležité věci, nebo prostě mít „volné“ dopoledne, odpoledne, kdy si mohou oddechnout a relaxovat.

Nabízíme popovídání si, procházky, podání oběda, drobný nákup, dohlédnutí na brání léků a podobně. Jde nám o navázání přátelského vztahu, aby se naši klienti mohli cítit příjemně a důstojně. Ke každému přistupujeme s úctou a ohleduplně s tolerancí.

Služby Podané ruky je možné objednat pravidelně, nebo jednorázově, podle dohody. Cena je 120 korun za hodinu a započítává se polovina času stráveného cestou za klientem.

Jakékoli dotazy ráda osobně zodpovím na telefonu:
728 783 896 Anna Slobodová

Kroužky na Palmovce 2014/2015

DÁREK pro maminku

v sobotu 13. 12. 2014

**od 9:30–11:30 hod.
pro děti od 4 do 12 let**

Výroba vánočního překvapení.

DĚTI PŘIHLAŠUJTE prostřednictvím e-mailu: info@krouzkynapalmovce.cz (napište jméno a věk dítěte) nebo přes www.krouzkynapalmovce.cz. (Příspěvek na materiál je 70 Kč.)

MÍSTO KONÁNÍ: Na Žertvách 23, Praha 8 u metra Palmovka

ORGANIZÁTOR: Kroužky na Palmovce, Křesťanské společenství mládeže

www.krouzkynapalmovce.cz

tvořivost • zábava • poznání

Chcete si před Vánoci
uklidit, nakoupit či dát kavičku
s kamarádkou? Přiveďte děti do tvořivé
dílny, kde Vám navíc vyrobí dárek pod stromček.

MATERIÁLY:

- fimo
- korálky
- plst'

POTŘEBUJEME VÁS!

Hledáme
ještě asi **11500** míst

TAIZÉ 2014/2015

Komunita Taizé, jedna z mála nekatolických komunit, vznikla nedlouho po 2. světové válce. Kromě možnosti navštívit tuto komunitu a strávit v ní nějaký čas pořádá komunita na pozvání národních církví jednotlivých zemí na přelomu roků setkání „Důvěry“ v jednotlivých zemích. Ještě v bývalém Československu ho pořádala v roce 1990. Na pozvání Ekumenické rady církví ho bude opět pořádát v Praze na přelomu roků 2014/2015. Očekává se návštěva až 30 000 poutníků z různých zemí. V rámci akce jsou pořádána modlitební setkání (zpěv písní s Taizé a čtení biblických textů) v různých sborech v Praze a také centrální modlitební setkání na výstavišti Letňany. V našem sboru jsme se rozhodli nepořádat žádná speciální setkání, ale je možné zúčastnit se společných setkání a také je vítáno, pokud by byl někdo ochoten ubytovat účastníky od 29. 12. 2014 do 1. 1. 2015. Veškeré podrobnější informace můžete získat na webu www.taizepraha.cz Prosím zájemce, aby web navštívili a případně kontaktovali koordinátory ubytování. LO

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

Narozeninová párty!

*Večerní setkání
pro mladé,
kde to žije*

**Šestá 14.12.
18:00**

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

*vstup zdarma
pestrý program - vždycky jinak*

mladep Praha.kaes.cz/sesta

Dita Frantičková 724435309

Křesťanské společenství Praha

AGLOW
INTERNATIONAL

12. 12.

2014

**mluvčí Alena
Šelongoval**

od 18.00 hodin
Soukenická 15,
Praze 1
v přízemí
v „Kavárně“.

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

**ZAČÍNÁME
V LEDNU 2015**

**Prakticky zaměřený výklad Bible,
přátelské společenství, možnost dotazů
a osobních rozhovorů.**

**Kdy: 8. 1. – 9. 4. 2015
vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin**

**Kde: sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň**

**Doprava: Metro B Palmovka
Vstup zdarma**

**Přednášejí: Tomáš Dittrich, Martin Šindelář
a David Ptáček**

Chvály: Jiří Bešta

2015

**Křesťanské
společenství
Praha**

T É M A T A P Ř E D N Á Š E K

1)	8. 1.	Ze smrti do života
2)	15. 1.	Nový život, křest
3)	22. 1.	Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
4)	29. 1.	Bible – Boží slovo
5)	5. 2.	Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
6)	12. 2.	Naplnění svatým Duchem
7)	19. 2.	Každý den s Bohem
8)	26. 2.	Modlitba
9)	5. 3.	Odpuštění
10)	12. 3.	Uzdravení z nemoci
11)	19. 3.	Osvobození od hříchů minulosti
12)	26. 3.	Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
13)	2. 4.	Co je to církev?
14)	9. 4.	Pán Ježíš přijde znovu

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

7. 12.

15:00 Kulturní zařízení Domovina, Na Maninách 32a, Praha 7
Chvála: Hudební skupina pod vedením Jirky Jelínka
Kázání: Petr Kácha

4. 1.
2015

15:00 Kulturní zařízení Domovina, Na Maninách 32a, Praha 7
Chvála: Hudební skupina pod vedením Radky Novotné
Kázání: Lubomír Ondráček – Ježíšovo vzkříšení je skutečností i pro rok 2015

10. 12.

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

18:00 ve sborové budově Na Žertvách 23
Na shromáždění bude k dispozici nově vydaný sborový Almanach za období 9/13 - 8/14

15. 12.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

24. 12.

VÁNOČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

10:00 ve sborové budově Na Žertvách

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamená:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.
Počet členů: 18/6/5

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula (v procesu povolávání za staršího)
Shromáždění: 2. a 4. neděle v měsíci od 15:30 Toulcův dvůr, Kubatova 1, Praha 10–Hostivař, 3. neděle společně s regionem Střed
Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9
Počet členů: 16/6/1

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14
Počet členů: 50/8/26
Narození: Veronika a Michal Krejčí, 2. 11. 2014
28. 12. 2014 jsou bohoslužby

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 31/2/20
28. 12. 2014 nejsou bohoslužby

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 97/26/23
Vstup: Ondřej Křišica z KS Turnov
Výstup: Jakub, Jana, Matouš a Michaela Jersákovi, přestup do sboru CBH
28. 12. 2014 jsou bohoslužby

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 8. 12. v 18:30 v Knihovně na Palovce
Počet členů: 107/15/41
28. 12. 2014 nejsou bohoslužby

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 101/17/31
28. 12. 2014 jsou bohoslužby

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově
Počet členů: 72/319
28. 12. 2014 jsou bohoslužby

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Žůna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 45/7/17

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300
konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
06694	desátky	Hostivař
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.
Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
4. 1. 2015

